U. S. A.

Värdefull Svensk Bok FRITT.

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika Svenska Rådgivaren

"GODA RÅD"

Denna berömda, med flera illustrationer försedda läkarebok, som Dok- Leigh skrivit, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för mannen säregna sjukdomar, deras följder och förebyggande, o. s. v. Boken handlar även om hur man kan återvinna hälsan, och borde läsas av varje man. Om ni lider av någon sjukdom, som härleder sig från oregelbundet levnadssätt försumma då icke att skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 179 W. Washington St,, B. 8, Chicago, Ill,

UNGA MÄN

som av lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co:s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, honliga synder, deras följder, förebyggande, och huru man kan hota sig själv i hemmet o.s.v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglat omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den ovanstående läkarefirman

N. ROSENBERG Co., Room 906-52 W. Randolph S. Dept 3. Chicago, Ill.

Dr. T. W. Deachman, konsulterande läkare.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS - ANKARET

Denna bok, klar, lättfattlig, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olycklig äktenskap. Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, minnesvaghet o.s.v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämnas ut mot insändandet av 25c. i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c.)

M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, I. Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.
Nelson, H. Canada, nybyggarlandet. Rikt illustrerad och med tio planscher. Ytterst intressant. Pris: $2.25.
Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.
Katalog gratis på begäran.

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
561 Third Avenue
New York City.

PLAGAS ICKE MER

av dålig mage, då äkta Linfroextrakt av Östersunds-magasinets i Stockholm medel botar magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög avföring och därmed följande svindel, matthet, tryckande känsla i maggropen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Pris per paket $1.20 Levereras tullfritt i Canada: P. Nelson, 409 Dufferin Ave, Winnipeg, Man.

Mrs. J. Halvorson.
1431 ADAMS ST., N. E.
Minneapolis, Minn.

DÅLIG HÖRSEL FÖRBÄTTRAD.

Har ni inte ofta tyckt, att om er hörsel vore en smula skarpare, skulle alls vara mycket bättre?

Skulle ni nu vilja, att man visade eder i edert eget hem hur detta skall kunna ske? Och ingen erda behöver få reda på saken (om ni inte talar om det själv.)

Besvara bara nedanstående frågor och kasta med et ja eller nej allteftersom ni läser igenom dem. Undertecknа listan med edert namn och adress och sänd in den till.

Grounspecialisten Sproule, 130 CORNHILL Building, Boston, U. S. A.

Denna kupong ger eder rätten att komma i åtnjutande av denna tid

Kliar det i edra öron? ....
Bultar det i öronen? ....
Känna det som om öronen voro fulla med något? ....
Har ni ont i båda öronen? ....
Huru länge har ni varit döv? ....
Hålder det sig vax i edra öron? ....
Har ni värk i öronen? ....
Hör ni bättre, när det är mycket buller i närheten? ....
Känner ni er sämre i fuktigt väder? ....
Susar det för öronen? ....
Blev ni döv så småningom? ....
Har ni flytning från näsan öra? ....
Bänger det för öronen? ....
Är dövheten värre, när ni är förkyld? ....
Kan ni höra svagare ljud bättre än andra? ....
Är det lock för öronen, när ni tvättar er? ....

FULLA NAMNET ....

ADRESS ....

Per omgående kommer ni att emottaga ett brev, vari ni erhåller upplysning om orsaken till eder ofullkomma, och hur ni kan erhålla behandling i enkel eget hem. Detta råd kommer ej att kosta eder ett öre cent. Det gör detsamma hur obetydlig eller huru långvarigt ni än tror att eder sjukdom kommer ert antalta er, kan det vara bra att skaffa er omständiga upplysningar om densamma genom specialisten Sproules metod för hembehandling av öronåkommer.

Specialist Sproule (Grundaren och uppfinnaren av denna metod) har hållit på med att ha granderat och erhållit sin medicinska examen behandlingar i mer än 40 år. Efter examen vid Dublins universitet, har han agnat hela sin tid åt studiet av öronsjukdomar. I stället för att bli en vanlig praktisserande läkare, har han blivit en specialist och har uppfunnit en metod för hembehandling. Han har genom denna fått patienter från alla jordens fyra hörn.

Under dessa år av experimenterande och undersökningar har specialisten Sproule och hans assistenter lyft sig mycket om det lidande, som orsakas av att ha förlorat en fängt sed hörsel. Brev inkomma dagligen med anhållan om hjälp, så att den lidande personen skall slippa vara utestängd från vänners leende och från tillgänglen i familjelivet för sin dövhets skull. Sålunda innehålla en sådan uppmaning som: "Doktor, jag är rädd för att jag kommer att förlora mitt arbete när som helst och vem vill ta den ansvaret en döv man?"

Och därför säga vi av överflödighet —

Skaffa er råd idrägen om er öronsjukdom innan det är för sent.

Prospekt, som ha just på samma sätt som eder som kunna berätta, hur de blivit befriade från sin dövhet just genom denna metod. Detaljerat tackbrevet vänner av denna metod. Ett av dessa brev, utfärdat av en kvinna med stor berättelse för eder ögon, meddelas gratis. Det kan eder dövhet bli allvarlig nog att anledet dröjsmål.

Vänta icke längre på att vinnen eller eller eller dövhet till EAR SPECIALIST SPROULE
130 Cornhill Building, Boston, Mass. U.S.A.

Ett skandinaviskt lånbibliotek i Winnipeg, vem vill upprätta ett sådant?

En sak som jag länge har funderat på är om icke någon företagsam själ kunde starta ett skandinaviskt lånbibliotek här i Winnipeg — till egen och andra människors nytta och nöje. Då jag säger: "Till egen" så menar jag därmed att vederbörande kunde göra affär av företaget, få en inkomst av det samma. Den gamla metoden att en eller annan förening har en boksamling som den mot en viss avgift, eller kanske i många fall gratis, utlånar till sina medlemmar duger inte i vårt merkantila tidevarv. Skall det bli något av i ett företag så må det egna intresset spela en viss roll, den eller de som har med saken att göra måste se att det är en smula affär i den annars är det nog få om ens någon som kan driva den fram med sucess.

Härmed vill jag ha sagt att ett sådant lånbibliotek kunde handhavas ägas och bestyras av en som driver en eller annan affär såsom bok- och tobakshandel, idkar kaférörelse eller något liknande. Säkerligen kunde en nätt biförtjänst uppnås vid att inneha ett sådant bibliotek i förbindelse med den egentliga affären.

Hur många av oss skandinaver-svenskar, norrmän och danskar — här i Winnipeg är det icke som mot en viss avgift skulle vara glada över att få låna och läsa böcker som ofta äro en smula svårtkomliga. Och en bok som man har läst har ju i de flesta fall mistat det mesta av sin egentliga intresse.

Etablerandet av en sådan boklånaffär vill tvivelsutan kosta en god slump pängar. Med mindre än ett tusen eller ett tusen femhundra dollars tror jag knappast att det vore värt att börja. Och innehavaren måste hålla sig ajour med all ny litteratur som utkommer på de skandinaviska språken och fortast möjligt anskaffa nyutkomna arbeten och inkludera dem i biblioteket.

Det säger sig själv att innehavaren av en dylik affär måste se till att hålla sig skadeslös och gardera sig mot förlust. Detta kunde endast ske därigenom att varje boklånare vid mottagandet av en bok erlägger som deposit en summa svarade till det fulla inköpsvärdet av den lånta boken. plus lånavgift som kunde sättas till, låt oss säga, 25 eller 50 cents i veckan. Jag känner mig fullt övertygad om att en sådan boklåneaffär, affärsmässigt handhaven skulle giva vederbörande en god biförtjänst och samtidigt fylla ett länge känt behov.

Winnipeg i Januari 1930,
Charley Erickson.

Vad gör den Lutherska kyrkan?

I Svenska Canada Tidningen för den 23 jan. finnes intagen en artikel rubricerad "Tolerans" och som har till författare en N. E. Johnson. Till artikeln har red. fogat en not, vari den säger sig icke vilja tillåta polemik i tidningens spalter rörande religiösa ämnen.

Denna hållning torde icke kunna klandras, åtminstone inte så länge begreppen "religiös" och "kristlig" flyta sammen i det allmänna folkmedvetandet. Ämnena för en diskusion om "religiösa" ting bli allt för många för en tidning med icke kyrkligt program. Men om vi inskränka det religiösa till vad som kan rymmas i begreppet "rättfärdigt", så torde förmodligen redaktionen medgiva att den Lutherska Kyrkan har en viss rätt att försvara, sig då den bliver angripen. Och att N. E. Johnsons artikel är ett angrepp på den Lutherska Kyrkan torde väl näppeligen kunna förnekas. Under sådana förhållanden får jag bedja redaktionen om benäget införande av nedanstående.

Herr J. frågar: "Vad har den Lutherska kyrkan gjort etc"? Frågan leder mina tankar osökt till den tid då jag vikarierade i Calgary. En familjefar fyllde sina år, och dagen till ära hade gäster inbjudits. Givetvis utspann där sig diskussion rörande varjehanda, och helt naturligt kunde inte Lutherska Kyrkan undgå att dragas fram inför domarebordet. "Vad har den gjort?" spordes från alla håll. Och det enhälliga domslutet blev att den gjort ingenting, medan den Katolska kyrkan upbröides till skyarna för sitt människovänliga arbete. Jo jo, mån tro det. Det var Lutheraner från Sverige som voro närvarande, men som här icke längre voro Lutheraner, utan därför hade frihet och, framför allt, sakkännedom om både den Lutherska och den Katolska kyrkans verksamhet.

Nu skulle det ju varit bra om inte det ledsamma inträffat att av de omkring sextio närvarande hade endast två, säger och skriver två personer ingått som medlemmar i den Lutherska Kyrkan, medan de andra höllo sig beskedligt utanför varje slag av kyrklig verksamhet. Dessa två personers behållning av aftonen var den att de under en tre eller fyra timmars tid fingo ligga på sträckbänk för att de älskade sin kyrka, arbetade för sin kyrka och uppoffrade sig för sin kyrka, medan de övriga femtioåtta. varav domarenämnden bestod, inte gjorde så mycket som lade två strån i kors för att kyrkan skulle kunna bli just vad den ville bli, vad den strävar efter att bli och vad dess folk bedja för att den skall bli. Fariseernas parti är tydligen inte ännu utdött. "Tvi vir du skändlige" kan än i dag uttalas med hänförelsens eld av sådana som tagit till sin uppgift att binda bördor att läggas på andras ryggar, men som själva inte vilja röra vid den med ett finger. Om det är befogat eller obefogat kommer icke dessa vid, bara "tolerans" mot Barrabas kan upprätthållas, så att han kan få gå fri och Kristus i sina fattiga lemmar på jorden kan tjäna som offer i det aldrig upphörande korsfästelsedramat, vars åskådande är och förbliver en massa människors enda religiösa, nej "kristliga" intresse.

"Vad har den Lutherska kyrkan gjort?" Den frågan är framställd i akt och mening att få den besvarad, och jag skall åtaga mig att göra det så långt utrymmet medgiver, därvid hållande mig inom gränsen för frågans mening, nämligen människokärlek. Jag skall då inte hålla mig till vad som för världen är lysande. På det området torde ingen jämförelse kunna göras mellan den Lutherska och den Katolska Kyrkan, emedan den Lutherska kyrkan icke ännu lagt sig till med de "föråldrade" metoderna som användas inom den Katolska för penningars insamling.

Eftersom Herr J. synes mäta kyrkan med de mätt han mätt dess präster, så är det inte mer än på sin plats att just upptaga den frågan: Vad göra des präster? Själv skall jag icke inberäkna mig, utan ber att få uppträda som vittne. Sålunda har jag en kär broder inom prästämbetet, vars lön uppgår till omkring tolvhundra dollars om året. Hans predikan är åldrig nog att icke hava antagit andra former än de sedan urminnes använda. det är han predikar Jesus Kristus och Honom Korsfäst till frälsning från synd och evig dom. Men det är icke allt. I likhet med sin Mästare springer han inte omkring med räkningar på andra, vilket han inte alls behöver vara präst för att kunna göra, utan både han och hans familj arbeta dagar och nätter för att bli i stånd att hjälpa och giva. Hans hem står öppet för varje främling, vare sig de äro nykomna eller ha varit här "två, och ett halvt år" eller mera, så länge han kan bereda dem en bädd och ett mål mat, om de äro i avsaknad därav. Skulle någon vara alldeles för fornäm för att bedja om mat, vilket ofta är fallet, så få de bo hos honom för en billig penning tills de hunnit skaffa sig arbete. Om de då ge sig i väg utan att betala, vilket är litet bekvämare än att tigga, och hos en del människor synbarligen ojämförligt mera svara för att debet och kredit har gått ihop. Hela denna prästmans liv har varit en tjänaregärning i tysthet i enlighet med regeln. "Han skall icke skria eller ropa och hans röst skall icke höras på gatorna".

En annan av mina bröder har fått som sin "föråldrade" vurm att värda sig om ålderstigna och orkeslösa personer så långt, det stått i hans förmåga, och att i kyrkliga angelägenheter arbeta för en bråkdel av vad som borde vara hans lön. Hans hustru, som härunder fått "stiga i graderna" till bondhustru och sjuksköterspa. har fått företaga arbeten som skulle komma den ärade herr. J. att mista motlysten. Men det en som det andra göras gör Krist skull och enligt den givna regeln. "Allt det I haven gjort en av dessa minsta mine bröder, det haven I ock gjort mig." De ha icke väntat och vänta icke att få erkännande från varken myndigheter och väldiga eller från skrikhalserne bland mängden.

Detta endast som ett par exempel ur högen av vad den Lutherska kyrkan gjort och gör. Ibland har det hänt att jag legat sömnlös hela nätter endast emedan jag icke nändes att taga ungarne från en stackars hynda, då dessa skrikit natten över och i sin blindhet inte sett vad de hade alldeles vid sin sida. Men jag måste erkänna att då jag jämte den faktiska verkligheten med skriken av dem som äro blinda emedan de inte vilja se, så har jag också mer än en gång frestats att liksom Petrus hugga örat av "översteprästadrängarne". Föråldrad taktik i predikan" var det ja. Intoleransen inom den Lutherska Kyrkan är naturligtvis ett alldeles oerhört brott. Inom den Katolska Kyrkan däremot, är den en riktig juvel. Och allra rarast är den när den skapats av den ryska "sosse" taktiken under omkastande av den kristliga regel "Saligare är giva än taga." Får man bara hålla, på länge nog efter den taktiken, så finnes det snart ingen som vill giva såvida inte påven i Rom kan lyckas begagna sig av det rådande mörkret. Han vet vägar varpå han kan kollektera pängar, så att hans kyrka kan lysa som "solen".

En katolsk måleriarbetare i Chicago arbetade för en mästare av den typ som inte bryr sig alls om religion. Emedan denne mästare visste att katolikerna inte få lov att äta kött om fredagarne, roade det honom att spela sin katolske arbetare ett spratt för att se huru det utföll. Så en fredagskväll inbjöd han arbetaren till ett rikligt tilltaget köttbord. Maten syntes smaka alldeles förträffligt, och han glömde, som beräknat var, att det var fredag. På lördagsmorgonen däremot möttes arbetaren av frågan: "Men huru i all världen kunde du äta kött i går när det var — fredag?

Arbetaren blev ömsom röd och ömsom vit i ansiktet. Han kastade av sig sina overalls och sprang iväg till kyrkan och prästen, där han med bikt och pengar fick sona sitt rysliga brott, icke att nämna den till sex dollars uppgående halva dagsförtjänsten som han förlorade. Men katolska kyrkans folk betala och betala dyrt för att få leva i det andeliga mörker i vilket deras kyrka svept dem. De skämmas, som Herr J. säger, visst inte att böja knä för helgonbilderna, och allt vad de flesta av dem kan skrapa ihop går till kyrkan för att sona deras brott. Men det är kanske inte så "föråldrat" som den Lutherska liturgien kan jag tro. I allt fall finnes det en hel det svenskar som torde göra allt vad i deras förmåga står för att tala väl om den katolska kyrkan och fritaga henne från hennes fel, medan den Lutherska skall brännas och stekas på förtalets altare.

Detta må för gången vara nog. Men vill Herr Johnson höra mera, och tidning en ger plats, så gerna för mig.

Albert J. Lundgren.

Dr. Thomas Eclectric Olja
är människor
SEDAN
60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.
Få den äkta.
PRIS ÖVERALLT 35c.

Kritik över kritiker.

Det skulle vara roligt att få utnyttja litet av vår gemensamma plats i tidningen för att säga några ord om Tolerans - Johnsons tolerans och hans uppenbarelser och visdomsord i S. C. T. av den 23 januari.

Jag var liksom litet undrande och fundersam, när jag läste förra kapitlet över, att man inte kunde förstå, vad som var det väsentliga i detsamma. Men jag vill inte skylla vara sig Johnson eller mig för den sakens skull. Efter en stunds ytterligare överblick kom jag till det resultatet av mina funderingar, att Johnson allt har för stora segel på sin skuta för en tvåårig. Det syns mig, som om han också slutade sitt opus litet förhastat. Skulle det inte ha varit passande att ha sagt: "Det är visserligen sant" eller Amen.

Kan någon förstå vad som menas med: "The United Church of Canada behöver icke någon introducering?" och "Vi svenskar äro alltför vakna", m.m. i 15 verser. — Vi svenskar?? Vad menar Johnson med det? Vi Svenskar? — Hm. Då man läser 14de versen är det orsak att undra om det menas Svenska Folket. Menar Johnson svenskarna eller någon viss sekt eller någon urart?

I andra versen visar Johnson sin överdådiga dumdristighet och okunnighet som överträffar en medelmättig katolik. Kunde man tro vad som helst, så kunde man också tro att Johnson är allvetande. Man hade anledning till detta med hänsyn till förkunnelsen: "Numera vet varje ansvarskännande svensk i Canada, rum. "— Jag vet som sagt var icke vad som menas med Vi svenskar. Man kan dock förstå att de ha en massa favoritord eller valspråk. Om jag icke missförstått, vad jag tänkt mig förstå i uppenbarelsen, så är ordet Tolerans ett favoritord eller ett valspråk, vilket man nu vill kalla det.

Jag läste kapitlet från början igen och de gamla orden:

"Vad månde bliva av det barnet?" runno mig i sinnet. I andra versen svarar han själv på en fråga, som han överlämnat åt andra att besvara. Frågan är näsvis och dryg liksom svaret och gör liksom hela kapitlet ett bevis på att "Missionären" är mycket grund.

Det finns ingen anledning att tänka att Johnson är misslottad. Han kan konsten att efterapa och det är nog bra. I femte versen repeteras något som sagts av ärkebiskop Söderblom. Ja, man kan så gott förstå den versen. Snäva vyer, det låter så bra. Det är kanske därför han kan versen utantill. På tal om Söderblom kunde det ju vara möjligt, att Johnson tänkt att svenskarna här ingenting vet om honom. Om så är, så är han inte mera okunnig i det än om annat han kan pladdra om. Söderblom har varit hos våra grannar. Johnson vet väl vilka våra grannar äro och vad sådana bruka meddela. Vet Johnson om Söderblom har varit här i Winnipeg? Har han inte varit här, så kan det ju hjälpa Johnson litet i Toleransaffären. Johnson nämner Söderblom som ett föredöme. Hur skulle det varit om Johnson tagit honom till föredöme i fråga om fördragsamhet och tolerans? Det finns tusentals svenskar till vilka Söderblom talar här i Nordamerika. Han fann ingen anledning till förakt och klander för "snäva vyer" och föråldrad taktik i predikan, som Johnson funnit i Winnipegs svenska kyrkor.

Det är 20 år mer eller mindre, sedan jag anlände till Winnipeg, från Sverige. Jag minns inte något jag blev förvånad över men jag minns en tacksam känsla då vi, far och mor och syskon, mötts av vänliga svenskar där. Inte var jag en kristen i ordets verkliga mening. Men jag trodde ändå på Gud och visste, att vi äro i allt beroende av Honom. Det kändes ett visst värde i att få möta svenskar med samma tro, och jag är viss om att tusentals svenskar och även norskar och danskar i en eller annan kyrka erfarit någon liknande känsla. Ett annat intryck fick jag i Presbyterian kyrkan i Whitefood. Den liknade enligt min tanke alltför mycket en lekstuga, om man betraktade äventyren i bakbänkarna.

I vers 5 heter det: "Man behöver endast nämna ordet Katolik till en svensk och han blir arg." Nej. Det är sanningslöst pladder, käre mr. Johson. Om ni talar till svenskar, som icke befinna sig i fyllan och villan, och om ni inte själv i något hänseende är förarglig, så blir man icke arg. Angående ritualen i St. Boniface kyrkan, så får man väl gå till den, som är närmast, om man är intresserad. Jag har varit i deras kyrka här i Stockholm. Ritualen och de väsentliga bilderna äro i stort sätt precis desamma som i St. Boniface.

Till slut vill jag be Johnson komma med något mera upplysande, mera av vad som är möjligt att förstå. Styr också tanken något till två olika vägar och om möjligt att missbruka ordet tolerans. Det är många som sagt att man icke gör rätt i att tala för mycket om sig själv, och det ser ut om man dagligen skulle få bevis på riktigheten av detta uttryck.

Sven E. Svedberg.

Spelfebern rasar vilt vid Rivieran.

1930 synes bli ett spelår av första rang vid Rivieran. Man är redan i full gång i Nizza, Cannes och Monte Carlo, och många rika utlänningar och fransmän, vilka som vanligt under de kalla månaderna begivit sig till Rivieran, ha gripits av en formlig spelfeber. Det är många år sedan det spelades så högt som nu. I Monte Carlos spelbank är det fullt hus, och roulletten har i år helt och hållet undanträngts av baccarat. I det stora nya Palais de la Méditerranée, som uppförts i Nizza av den amerikanske millionären Frank Jay Gould, ha 5,000 personer under de sista dygnen så gott som oavbrutet belägrat spelrummen, att man mitt på dagen nödgats stänga dörrarna. En mängd gäster kunde icke beredas tillträde, och de gingo sin väg mycket förnärmade över att icke få lov att förlora sina pengar. Baccaratsalen är nämligen natterna igenom skådeplats för ett våldsamt hasardspel. Under sista veckan uppgick omsättningen ensamt här till över 50 mill. francs. Tillströmningen till det nya spelpalatset har under de sista dagarna varit så enorm, att direktionen flera gånger höjt minimiinsatsen från 100 francs till 5,000. Hertigen av Westminster och några andra rika män ha, meddelas det från Nizza, på några få dagar ökat sina förmögenheter med åtskilliga miljoner. Det nämnes dock ingenting om hur mycket andra ha förlorat. Man anser att spelfebern ännu långt ifrån kulminerat. Säsongen har nyss börjat och en mängd av Rivierans rika stamgäster saknas ännu.

Meddelande från spårvagnsbolaget.

Vet ni att:

Winnipegs Spårvagnsbolag har under 1929 befarit 1,133,622 miles MERA och fört 4,010,106 FÄRRE passagerare än under 1929.

WINNIPEG ELECTRIC COMPANY
"Eder garanti för en god betjäning"

Tre butiker: Nya utställningslokalen, Power Bldg., Portage & Vaughan; 1841 Portage Ave., St. James; Marion & Tache, St. Boniface.

LAKEROL
Resept:
En skam att hosta nu det är,
con' Läkerol har kommit här
att dylik plåga lindra,
och obehag förhindrar.

Pröva Magnesia Mot Dålig Mage

Människor, som lida av dålig matsmältning, ha vanligtvis sökt sig av oppiumtrofel, droger och andra liknande fostmedelbinnebefordrande ämnen och erhållit en tillfällig befrielse från sina plågor. Kanske mången gång knappast det.

Men innan ni låter eder åkomma bli kronisk så försök med litet Bisurated Magnesia, icke det i vanliga i handeln förekommande karbonatet, citratet eller mjölken av densamma — utan emulsionated Magnesia, som ni kan erhålla från praktiskt taget alla apotek eller i varje affär, där medicini tillhandahålles. Den förekommer i både tabletter och pulverform.

Tag en tesked pulver eller fyra tabletter i litet vatten efter edert nästa mål och observera vilken skillnad det gör. Det kommer att omedelbart neutralisera den ärliga och skadliga magsyran, som som kommer maten att jäsa och surra samt bildar gaser, och åstadkommer svårsmälta och ger eder en känsla av ovighet och klumpighet, som tycks följa efter allt vad ni äter. Ni kan nu njuta av edra måltider utan fara för dålig matsmältning.

Gynna denna tidnings annonsörer.